
Ustalenie podstawy wymiaru zasiłku chorobowego

w przypadku zmiany
wymiaru czasu pracy

e-prawapracownika.pl

Ustalenie podstawy wymiaru zasiłku w przypadku zmiany wymiaru czasu pracy

Najpierw zasada ogólna ustalania podstawy wymiaru zasiłków. Podstawę wymiaru zasiłku ustalamy na podstawie art. 36 ustawy zasiłkowej:

Art. 36.1. Podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego ubezpieczonemu będącemu pracownikiem stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone **za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy.**

2. Jeżeli niezdolność do pracy powstała przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie za pełne miesiące ubezpieczenia.

3. Podstawę wymiaru zasiłku chorobowego za jeden dzień niezdolności do pracy stanowi jedna trzydziesta część wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru zasiłku.

4. Podstawę wymiaru zasiłku chorobowego ustala się z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego u płatnika składek w okresie nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego, w trakcie którego powstała niezdolność do pracy.

Art. 43 nie ma zastosowania gdy nastąpiła **zmiana wymiaru czasu pracy** o którym mowa w art. 40 ustawy zasiłkowej.

Art. 43. Podstawy wymiaru zasiłku nie ustala się na nowo, jeżeli między okresami pobierania zasiłków zarówno tego samego rodzaju, jak i innego rodzaju **nie było przerwy albo przerwa była krótsza niż 3 miesiące kalendarzowe.**

Przykład

Pracownik do 8 stycznia 2018r zatrudniony był na cały etat, natomiast od 9 stycznia 2018 r. na pół etatu. Był niezdolny do pracy w okresie: od 3 do 10 września 2017 r. oraz od 11 do 16 stycznia 2018r.

- *Podstawa wymiaru zasiłku dla pierwszej niezdolności do pracy od 3 do 10 września 2017r. będzie ustalana z wynagrodzenia dla pełnego etatu jako średnia z 12 miesięcy poprzedzających miesiąc powstania niezdolności do pracy.*
- *Podstawa wymiaru zasiłku dla drugiej niezdolności do pracy od 11 do 16 stycznia 2018r. będzie ustalana z uzupełnionego wynagrodzenia za styczeń dla pół etatu. Wynagrodzenie dla pół etatu w stałej miesięcznej stawce określone w umowie o pracę wynosi 2 500zł. i tyle będzie wynosiła podstawa wymiaru zasiłku chorobowego. Nie ma tutaj znaczenia czy zmiana wymiaru etatu nastąpiła od 1 czy od 9 stycznia należy uzupełnić wynagrodzenie do kwoty którą pracownik otrzymałby gdyby przepracował w nowym wymiarze czasu pracy cały miesiąc od 1 do 31 stycznia 2018r. Przy*

ustalaniu podstawy wymiaru nie ma też znaczenia przerwa pomiędzy pierwszą a kolejną niezdolnością do pracy wynosząca 3 miesiące kalendarzowe, ponieważ art. 43 nie ma zastosowania gdy nastąpiła zmiana wymiaru czasu pracy o którym mowa w art. 40 ustawy zasiłkowej.

Art. 40. W razie zmiany umowy o pracę lub innego aktu, na podstawie którego powstał stosunek pracy, polegającej na zmianie wymiaru czasu pracy, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowi **wynagrodzenie ustalone dla nowego wymiaru czasu pracy**, jeżeli:

- zmiana ta nastąpiła w miesiącu, w którym powstała niezdolność do pracy, **lub**
- w miesiącach poprzedzających powstanie niezdolności do pracy, o których mowa w art. 36.

Przykład

Pracownik do 30 listopada 2017r. zatrudniony był na cały etat, natomiast od 1 grudnia 2017 r. na pół etatu. Był niezdolny do pracy w okresie: od 3 do 10 października 2017 r. oraz od 9 do 16 stycznia 2018r.

- Podstawa wymiaru zasiłku dla pierwszej niezdolności do pracy od 3 do 10 października 2017r. będzie ustalana z wynagrodzenia dla pełnego etatu jako średnia z 12 miesięcy poprzedzających miesiąc powstania niezdolności do pracy.
- Podstawa wymiaru zasiłku dla drugiej niezdolności do pracy od 9 do 16 stycznia 2018r. będzie ustalana z wynagrodzenia dla pół etatu. Podstawą wymiaru zasiłku chorobowego będzie wynagrodzenie za grudzień 2017r.

Art. 37. Jeżeli niezdolność do pracy powstała przed upływem pełnego miesiąca kalendarzowego ubezpieczenia chorobowego, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowi wynagrodzenie, które ubezpieczony będący pracownikiem osiągnąłby, gdyby pracował pełny miesiąc kalendarzowy.

Przykład

Pracownik do 8 stycznia 2018r. zatrudniony był na cały etat za wynagrodzeniem określonym w stałej miesięcznej stawce w wysokości 5 000zł, natomiast od 9 stycznia 2018 r. na pół etatu za wynagrodzeniem określonym w stałej miesięcznej stawce w wysokości 2 500zł. Był niezdolny do pracy w okresie: od 4 do 16 stycznia 2018r. Podstawa wymiaru zasiłku wynosi:

- od 4 do 8 stycznia, średnia z 12 miesięcy poprzedzających miesiąc powstania niezdolności do pracy (od I do XII 2017r.)
- od 9 do 16 stycznia, uzupełnione wynagrodzenie za styczeń dla 1 /2 etatu w wysokości 2 500 zł.

Podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego ubezpieczonemu będącemu pracownikiem stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone **za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy**, lub za pełne miesiące ubezpieczenia jeżeli niezdolność do pracy powstała przed upływem 12 miesięcy, nawet jeżeli w tych miesiącach nastąpiła zmiana wysokości wynagrodzenia na skutek **zmiany stanowiska pracy lub zmiany warunków wynagradzania ustalonych w umowie o pracę lub w innym akcie nawiązującym stosunek pracy**. (pkt 292 komentarza ZUS do ustawy zasiłkowej)

Kiedy zmiana wymiaru czasu pracy nie ma wpływu na podstawę wymiaru zasiłku

Przykład

Pracownik do 31 stycznia 2018r. zatrudniony był na cały etat za wynagrodzeniem określonym w stałej miesięcznej stawce w wysokości 5 000zł, natomiast od 1 lutego 2018 r. na pół etatu za wynagrodzeniem określonym w stałej miesięcznej stawce w wysokości 2 500zł. Był niezdolny do pracy w okresie: od 26 stycznia do 4 lutego 2018r. Podstawa wymiaru zasiłku wynosi:

- *podstawę wymiaru zasiłku ustalamy jako średnią z 12 miesięcy poprzedzających miesiąc powstania niezdolności do pracy (I-XII 2017r.)*

Zmiana wymiaru czasu pracy nie ma znaczenia ponieważ zmiana wymiaru czasu pracy nie nastąpiła w miesiącu powstania niezdolności do pracy ani w trakcie 12 miesięcy poprzedzających miesiąc powstania niezdolności do pracy.

Podstawa prawna:

- ustawa z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa,
- ustawa z dnia 26 czerwca 1974r. Kodeks pracy,
- komentarz ZUS do ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – wybrane zagadnienia.